

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Notino, s.r.o.**
sídlem Londýnské náměstí 881/6, Brno
zastoupen Mgr. Tomášem Markem, advokátem
sídlem Na Hutích 661/9, Praha 6

proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**
sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2024, č.j. MZDR 28251/2022-5/PRO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem projednávané věci je zákonnost rozhodnutí o přestupku týkající se porušení povinností distributora při označování kosmetických přípravků.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

2. Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje rozhodnutím ze dne 11. 8. 2022, č. j. 47182/2022/BM/PRAV, ve společném řízení uznala žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 92a odst. 4 písm. a) bod 11 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, tím, že dne 24. 2. 2021 v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o kosmetických přípravcích nedodržel povinnost značení výrobku v českém jazyce stanovenou v čl. 19 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009, o kosmetických přípravcích (dále jen „nařízení“) ve spojení s § 27 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví, tj. povinnost zajistit při dodávání na trh, aby byly v označení kosmetického přípravku údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie [v daném případě informace podle čl. 19 odst. 1 písm. d) a f) nařízení] uvedeny v českém jazyce. Dále byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 92a odst. 4 písm. a) bodu 4 zákona o ochraně veřejného zdraví tím, že dne 15. 3. 2021 v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o kosmetických přípravcích nesplnil oznamovací povinnost v souvislosti s uvedením výrobku na trh stanovenou v čl. 13 odst. 3 nařízení, tj. povinnost distributora, který dodává na trh v členském státě kosmetický přípravek, jenž byl již uveden na trh v jiném členském státě, a který z vlastního podnětu přeloží jakoukoli část označení tohoto přípravku za účelem dodržení vnitrostátního práva, předložit Komisi elektronickou cestou stanovené informace o ochraně veřejného zdraví. Za výše uvedené přestupky byla žalobci uložena úhrnná pokuta ve výši 100 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.
3. K odvolání žalobce žalovaný částečně změnil výrok prvostupňového rozhodnutí (upřesnil kód EAN jednoho z výrobků) a snížil uloženou pokutu na 70 000 Kč; ve zbytku odvolání zamítl.

II. Žaloba

4. Žalobce považuje napadené i prvostupňové rozhodnutí za nezákonná. Namítá, že došlo k uplynutí promlčecí doby. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno 13. 5. 2024, tedy více než 3 roky od údajného spáchání obou přestupků.
5. Dále žalovaný nesprávně posoudil naplnění podmínek pro vznik povinnosti uvést údaj o funkci kosmetického přípravku na obalu výrobků v českém jazyce. Tato povinnost podle čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení vzniká, není-li funkce kosmetického přípravku zřejmá z jeho „obchodní úpravy“. Jde o neurčitý právní pojem, jehož výkladem se žalovaný dostatečně nezabýval. Tento pojem je třeba vykládat v tom smyslu, že průměrný spotřebitel (jenž má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, a to s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory) není schopen z obalu rozpoznat, že se svou funkcí jedná o konkrétní kosmetický přípravek. V tomto případě se jednalo o luxusní prostředky renomovaných značek zaměřujících se na konkrétní druhy kosmetiky, které jsou průměrnému spotřebiteli známé. Přípravky byly označeny anglickými výrazy, jež jsou foneticky téměř shodné s jejich českým překladem. Průměrnému spotřebiteli tak muselo být jasné, o jaké kosmetické přípravky se jednalo (šampon na vlasy, masku na vlasy, micelární vodu a pastu na vlasy). Žalobce se tedy nedopustil přestupku tím, že na obalu přípravků neuvedl české označení produktů.
6. Žalovaný nesprávně vyložil rovněž pojem „zvláštní upozornění“, jež je nutné podle čl. 19 odst. 1 písm. d) nařízení uvádět na obalu kosmetických přípravků. Není pravdou, že by na obalu šamponu a masky na vlasy muselo být v českém jazyce uvedeno upozornění, jak

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

postupovat, dostane-li se přípravek do očí. Tato informace není zvláštním upozorněním ve smyslu nařízení, ale notoriitou, které si je vědom každý průměrný spotřebitel. Pokud by platila povinnost uvádět podobné notoriety na různé výrobky, dalo by se *ad absurdum* uvažovat o povinnosti uvádět nadbytečná upozornění na všechna myslitelná rizika spojená s užíváním různých produktů (např. že pudink je po ohřátí horký, štetka na záchod se nepoužívá k osobní hygieně, domácí zvířata se nesouší v mikrovlnné troubě či že se motorová pila nezastavuje prsty nebo genitáliemi). Skutečnost, že předmětné upozornění bylo na obalu uvedeno v anglickém jazyce, na věci nic nemění. Uvede-li výrobce na obal určité upozornění, nejedná se automaticky o zvláštní upozornění podle nařízení. Žalobce se tedy nedopustil přestupku tím, že předmětné upozornění na obalu výrobků neuvedl.

7. Žalovaný pochybil rovněž tím, že nesprávně posoudil naplnění podmínek pro vznik povinnosti uvést do Portálu pro oznamování kosmetických přípravků (Cosmetic Products Notification Portal; dále též „CPNP“) informace o funkci kosmetického přípravku přeložené do českého jazyka vyplývající z čl. 13 odst. 3 nařízení. Tato povinnost vzniká, pokud distributor z vlastního podnětu přeloží jakoukoliv část označení kosmetického přípravku. V uvedeném případě však žalobce na obal předmětných produktů neumístil překlad, ale toliko informace nad rámec těch uvedených na obalu. Ani jeden z obalů neobsahoval anglický ekvivalent uvedených českých názvů. Ani v tomto případě se tedy žalobce přestupku nedopustil.
8. Navrhl proto, aby soud zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný setrval na závěrech napadeného rozhodnutí. Nesouhlasí s námitkou promlčení. Promlčecí doba u vytykánych přestupků činí 3 roky a počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku. Doručením příkazu a vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, se běh promlčecí doby přerušuje a počíná běžet lhůta nová. Ke spáchání přestupků došlo 24. 2. 2021 a 15. 3. 2021. Příkaz byl žalobci doručen 2. 9. 2021, čímž poprvé došlo k přerušení promlčecí doby. K dalšímu přerušení pak došlo vydáním prvostupňového rozhodnutí 11. 8. 2022 a následně vydáním rozhodnutí žalovaného 13. 5. 2024. Tříletá promlčecí doba tak před vydáním napadeného rozhodnutí neuplynula. Dodržena byla rovněž objektivní pětiletá lhůta. Odpovědnost žalobce za spáchané přestupky tedy před vydáním napadeného rozhodnutí nezanikla.
10. K označování kosmetických přípravků uvádí, že z nařízení jednoznačně vyplývá, že kosmetické přípravky smí být dodávány trh pouze v případě, že je na jejich obalu nesmazatelně, čitelně a viditelně uvedeno mimo jiné zvláštní upozornění týkající se jejich použití a jejich funkce. Ze zákona o ochraně veřejného zdraví pak plyne povinnost uvádět tyto informace v českém jazyce. To žalobce nesplnil.
11. Co se týče povinnosti uvádět na obalu přípravků informace o jejich funkci, nelze říci, že by funkce kontrolovaných přípravků byla zřejmá z jejich obchodní úpravy. Z vizuální podoby přípravků totiž funkci vyvodit nelze. Od průměrného spotřebitele nelze požadovat specifické znalosti z oblasti kosmetiky nebo předpokládat znalost cizích jazyků. Žalobce zaměňuje průměrného spotřebitele za informovaného uživatele majícího hlubší znalosti v oblasti kosmetiky. Cizojazyčné informace uvedené na produktech nejsou způsobilé informovat průměrného spotřebitele o jejich funkci. Zvláštní upozornění, co dělat v případě,

že se produkt dostane do očí, je na předmětných produktech uvedeno v různých jazycích, nikoliv však v jazyce českém. I toto upozornění měl žalobce na výrobku uvést.

12. K porušení notifikační povinnosti dodal, že pokud žalobce z vlastního podnětu přistoupil na označení předmětných výrobků v českém jazyce, vznikla mu povinnost notifikovat o tom Komisi.
13. Žalovaný tedy navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci

14. Žaloba **není** důvodná.
15. Ze správního spisu vyplývá, že Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) zahájila dne 11. 2. 2021 na základě podnětu výkon státního zdravotního dozoru zaměřeného na kontrolu plnění povinností stanovených žalobci mimo jiné nařízením a zákonem o ochraně veřejného zdraví. V rámci dozoru byl dne 19. 2. 2021 proveden kontrolní nákup v internetovém obchodu žalobce. Bylo objednáno pět kosmetických přípravků, přičemž u čtyř z nich byly zjištěny nedostatky v označování. U produktu Kérastase Densifique Bain Densité, na jehož obalu byla uvedena funkce kosmetického přípravku pouze v cizím jazyce slovem „Shampooing“ a „Shampoo“, chyběl český ekvivalent „šampon“. U stejného produktu pak chybělo upozornění v českém jazyce, jak postupovat v případě zanesení přípravku do očí, které v anglickém jazyce na obalu uvedeno bylo. Dále u produktu Kérastase Densifique Masque Densité byl na obalu uveden toliko pojem „Masque“ a opět nebylo česky uvedeno, že se jedná o „masku na vlasy“. U tohoto produktu rovněž chybělo upozornění, jak postupovat v případě zanesení přípravku do očí, které na obalu bylo uvedeno v anglickém jazyce. U produktu Bioderma Hydrabio H2O rovněž chyběl český překlad funkce kosmetického přípravku (volně přeloženo jako „hydratační micelární voda“). Český překlad funkce přípravku chyběl i u produktu TIGI Bed Head for men Pure Texture (volně přeloženo jako „hydratační modelovací pasta na vlasy“). Ve výše uvedeném jednání správní orgán I. stupně spatřoval spáchání prvního přestupku, neboť žalobce jako distributor dle čl. 2 odst. 1 písm. e) a g) nařízení (což ani žalobce za sporné nepovažuje) nesplnil povinnost vyplývající z čl. 19 odst. 5 nařízení tím, že čitelně a viditelně neuvedl (ani na obalech, do kterých jsou kontrolované kosmetické přípravky naplněny, ani na jejich vnějších obalech) funkci a případné zvláštní upozornění v českém jazyce týkající se použití těchto kosmetických přípravků tak, jak vyplývá z čl. 19 odst. 1 písm. d) a f) nařízení ve spojení s § 27 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví. V návaznosti na to správní orgán I. stupně vyzval žalobce dne 25. 2. 2021, aby předložil předmětné kosmetické přípravky. Ty žalobce předložil dne 15. 3. 2021, přičemž kosmetické přípravky byly nově opatřeny štítky s informacemi o jejich funkci v českém jazyce. Konkrétně na nich bylo uvedeno „šampon na vlasy“, „maska na vlasy“, „micelární voda na obličej“ a „stylingový přípravek na vlasy“. Po kontrole notifikace kosmetických přípravků prostřednictvím CPNP zjistil správní orgán I. stupně, že všechny kosmetické přípravky jsou notifikovány, avšak není zde uvedena informace, že je žalobce jako distributor označil v českém jazyce. Tím žalobce spáchal druhý z předmětných přestupků, neboť nesplnil povinnost vyplývající z čl. 13 odst. 3 nařízení, jelikož jako distributor z vlastního podnětu přeložil do českého jazyka jakoukoli část z označení tohoto přípravku, ovšem tuto skutečnost neoznámil do CPNP.

16. Dne 2. 9. 2021 proto správní orgán I. stupně vydal příkaz č.j. KHSJM 52798/2021/BM/PBU, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání výše uvedených přestupků a uložil mu úhrnnou pokutu ve výši 100 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 9. 9. 2021 odpor. V řízení tak bylo pokračováno a žalobce byl následně rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 11. 8. 2022, č.j. KHSJM 47182/2022/BM/PRAV, uznán vinným ze spáchání předmětných přestupků. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce dne 26. 8. 2022 odvolal. Žalovaný pak napadeným rozhodnutím snížil výši uložené pokuty na 70 000 Kč, částečně upřesnil výrok prvostupňového rozhodnutí a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
17. Žalobce v podané žalobě uplatnil čtyři okruhy námitek. První se týká nepřezkoumatelnosti, druhý promlčení odpovědnosti za přestupky, třetí pochybení žalovaného při dovození povinnosti žalobce uvádět označení o funkci, resp. zvláštním použití přípravku v češtině, a čtvrtý nezákonného dovození povinnosti žalobce jako distributora informovat Komisi prostřednictvím CPNP o přeložení označení kosmetického přípravku.
18. Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností. Žalobce spatřuje pochybení žalovaného v tom, že v napadeném rozhodnutí neprovedl podrobný výklad pojmů „zvláštní upozornění“, „obchodní úprava“ a „překlad“. Odvolací námitky však vůči výkladu těchto pojmů správním orgánem I. stupně nesměřovaly. Ze správního spisu vyplývá, že jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný dostatečně podrobně odůvodnili, v čem spatřovali naplnění skutkové podstaty předmětných přestupků a řádně vypořádali žalobcem uplatněné námitky. Nedostatky odůvodnění při výkladu zmíněných pojmů začal žalobce namítat až v nyní projednávané žalobě. Za takové situace lze stěží namítat nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného. Pokud žalobce žalovaného v podaném odvolání neupozornil na jiný možný způsob výkladu daných pojmů, nebylo nutné, aby se výkladem zmíněných pojmů žalovaný v napadeném rozhodnutí blíže zabýval, měl-li za to, že skutková podstata přestupků byla jednáním žalobce naplněna. Námitka tak není důvodná.
19. Dále soud hodnotil námitku promlčení. Podle § 30 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), činí promlčecí doba „3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč.“ Podle § 92a odst. 15 písm. d) a e) zákona o ochraně veřejného zdraví lze za přestupek podle § 92a odst. 4 písm. a) bod 11 tohoto zákona uložit pokutu až do výše 100 000 Kč a za přestupek podle § 92a odst. 4 písm. a) bod 4 tohoto zákona pokutu až do výše 500 000 Kč. Promlčecí doba obou těchto přestupků tedy činí 3 roky. Podle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky se promlčecí doba přerušuje „vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením.“
20. Ke spáchání přestupků došlo 24. 2. 2021 a 15. 3. 2021. Jak správně poznamenal žalovaný, k promlčení předmětných přestupků po třech letech od okamžiku jejich spáchání nedošlo, neboť běh promlčecí doby byl opakovaně přerušován. Poprvé byl přerušen příkazem ze dne 2. 9. 2021. Proti němu pak žalobce podal v zákonné lhůtě odpor a v řízení tak bylo pokračováno. Promlčecí doba byla následně znovu přerušena prvostupňovým rozhodnutím ze dne 11. 8. 2022, kterým byl žalobce uznán vinným z předmětných přestupků. Proti tomuto rozhodnutí se žalovaný odvolal. Vydal-li žalovaný rozhodnutí 13. 5. 2024 a téhož dne jej doručil žalobci, učinil tak jak v rámci tříleté lhůty počínající běžet od okamžiku

vydání prvostupňového rozhodnutí, tak v rámci objektivní pětileté lhůty od spáchání předmětných přestupků. Námitka promlčení není důvodná.

21. Soud následně zkoumal, zda žalovaný pochybil, dovodil-li povinnosti žalobce uvádět na předmětných kosmetických přípravcích označení o funkci, resp. zvláštním použití přípravku v češtině.
22. Podle § 92a odst. 4 písm. a) bod 11 zákona o ochraně veřejného zdraví se distributor kosmetického přípravku dopustí přestupku mimo jiné tím, že v rozporu s § 27 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie o kosmetických přípravcích „nedodrží povinnost značení výrobku v českém jazyce“. Podle čl. 19 odst. 1 písm. d) nařízení musí být na obalu kosmetického přípravku nesmazatelně, čitelně a viditelně uvedeno *„zvláštní upozornění týkající se použití, a alespoň ta upozornění, která jsou uvedena v přílohách III až VI, a veškerá zvláštní upozornění o kosmetických přípravcích pro profesionální použití“* a podle čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení musí být stejným způsobem uvedena i *„funkce kosmetického přípravku, pokud není zřejmá z jeho obchodní úpravy“*. Dále podle čl. 19 odst. 5 nařízení platí, že *„[j]azyk, v němž jsou uváděny informace podle odst. 1 písm. b), c), d) a f) a odstavců 2, 3 a 4, stanoví právní předpisy členských států, ve kterých je přípravek dodáván konečnému uživateli.“* Podle § 27 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví *„[v]ýrobce, dovozce nebo distributor zajistí, aby při dodávání na trh byly v označení kosmetického přípravku údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie uvedeny v českém jazyce.“*
23. Žalobce tvrdí, že nemusel na obalu předmětných produktů uvádět údaj o funkci kosmetického přípravku v češtině, neboť jejich funkce byla zřejmá z „obchodní úpravy“.
24. Při výkladu pojmu „obchodní úprava“ obsaženého v čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení soud přihlédl k jiným jazykovým verzím nařízení. Anglická verze namísto českého pojmu „(z) obchodní úpravy“ používá výraz „presentation“, německá výraz „Aufmachung“, francouzská verze „présentation“, italská „presentazione“, španělská „presentación“, slovenská „prezentácie“ nebo polská „prezentacji“. Z užití téhož pojmu v jiných jazykových verzích nařízení lze podle soudu dovodit, že údaj o funkci produktu není nutné uvádět na obalu výrobku, je-li jeho funkce zřejmá z jeho „prezentace“ spotřebiteli, tj. z celkového způsobu, jak se konkrétní přípravek (jako celek) prezentuje (nabízí) průměrnému spotřebiteli (tvar obalu, vyobrazení, jež se na něm nacházejí apod.).
25. Nelze však vycházet pouze z jazykového výkladu daného ustanovení. Je třeba se zaměřit rovněž na jeho smysl a účel (nálezn Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 110/2010-151). Údaj o funkci kosmetického přípravku musí být způsobilý jasně informovat spotřebitele o účelu přípravku a způsobu použití tak, aby bylo zajištěno jeho bezpečné užívání. Povaha a rozsah informací uvedených na obalu produktu musí zajistit s přihlédnutím k charakteristickým rysům a vlastnostem dotčeného přípravku, jakož i s ohledem na očekávání průměrného, běžně informovaného, přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele, aby jej spotřebitel mohl užívat způsobem, kterým nepoškodí své zdraví (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 17. 12. 2020, věc C-667/19, A. M.). Smyslem a účelem uvádění informací o funkci kosmetického přípravku tedy je zajištění bezpečného užívání produktu, přičemž hodnotícím hlediskem naplnění tohoto účelu je očekávání průměrného, běžně informovaného, přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele. Toto hledisko je pak specifické s ohledem na sociální, kulturní a Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

jazykové faktory (bod 18 preambule směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách).

26. Kritériem poměřování v nynějším případě je tedy očekávání průměrného českého spotřebitele, běžně informovaného v oblasti kosmetických produktů, přiměřeně pozorného a obezřetného při jejich užívání. Soud je ve shodě se žalovaným přesvědčen, že se nelze omezovat toliko na spotřebitele, jenž produkt nakupuje, bez ohledu na to, kdo jej použije. Nařízení totiž operuje s pojmem „konečný uživatel“, který je v čl. 2 odst. 1 písm. f) nařízení definován jakožto „spotřebitel nebo profesionál používající kosmetický přípravek“. Pokud je smyslem a účelem předmětného ustanovení zajištění bezpečného užívání předmětných produktů, je patrné, že zmíněná úprava cílí právě na konečného uživatele, tedy na jakéhokoli spotřebitele, jenž produkt užívá, ať už si jej pořídil, byl mu darován, či pouze dočasně půjčen. Z tohoto důvodu je nepodstatná argumentace žalobce, že na internetových stránkách i v objednávce byl zákazník o funkci zakoupených kosmetických přípravků informován. Informovanost je totiž nutné zajistit pro uživatele kosmetického přípravku. Z tohoto důvodu je nutné trvat na uvedení údaje o funkci přípravku přímo na obalu kosmetického přípravku, do kterého je přípravek naplněn, a na jeho vnějším obalu.
27. Na základě výše uvedeného soud shrnuje, že funkce kosmetického přípravku bude zřejmá z jeho obchodní úpravy ve smyslu čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení, pokud bude jasně vyplývat z celkového způsobu „prezentování“ kosmetického přípravku průměrnému spotřebiteli (obal, nápisy na něm, obrázky apod.). Jako příklad je možné si představit zubní pastu. Ta bývá prodávána v typické tubě, na níž bývají vyobrazeny zuby, zubní kartáček či samotný produkt na zubním kartáčku. V takovém případě si průměrný spotřebitel nepochybně musí být ze způsobu prezentace (obchodní úpravy) přípravku vědom toho, že takový přípravek je zubní pastou.
28. Na základě skutečností zřejmých ze správního spisu soud dospěl k závěru, že funkce jednotlivých produktů nebyla zřejmá z jejich obchodní úpravy. Na produktu Kérastase Densifique Bain Densité (šampon na vlasy) je toliko uvedeno slovo „shampooing“ a „shampoo“ malým písmem v rámci 6 dalších řádků textu. Obal produktu neobsahuje žádné vyobrazení vlasů apod., které by napovídalo, že se jedná o vlasový přípravek. Samotný obal, ve kterém je produkt naplněn, pak není typický pouze pro šampon na vlasy, ale naopak je vizuálně shodný s obaly mnoha různých produktů, jako jsou např. mýdla na ruce, sprchové gely apod. Na obalu produktu Kérastase Densifique Masque Densité (maska na vlasy) je opět uvedeno toliko slovo „masque“, přičemž přípravek neobsahuje žádné další vodítko, že produkt uvnitř obalu je maskou na vlasy. V podobném obalu může být nabízen i krém, gel či podobný kosmetický produkt. Produkt Bioderma Hydrabio H2O (hydratační micelární voda) na svém obalu také obsahuje nedostačující cizojazyčné označení „Moisturizing micellar water makeup removal“. Je naplněn do průhledného obalu, který svým tvarem nijak nepředurčuje, jaký produkt je v něm obsažen. Ani z celkové prezentace produktu TIGI Bed Head for men Pure Texture (pasta na vlasy) není zřejmé, o jaký druh kosmetického přípravku se jedná. Na obalu je malým písmem v rámci rozsáhlejšího obtížněji čitelného textu uvedeno označení „molding paste“ a následně jeho překlady v jiných jazycích. Přípravek je naplněn do ploché (plechové) krabičky, ve které si lze (stejně jako u ostatních produktů) představit různé přípravky na vlasy, vousy, či dokonce krémy na ruce nebo na pleť.

29. Povinnosti související s označováním kosmetických přípravků stanovené čl. 19 nařízení směřují k zajištění bezpečného užívání těchto přípravků. Aby nedošlo k ohrožení zdraví, musí spotřebitel (uživatel) kosmetického přípravku s jistotou vědět, o jaký přípravek jde a jaká je jeho funkce. Na obalech předmětných přípravků jsou přitom uvedena v cizím jazyce jedno či dvě slova, více či méně podobná českému ekvivalentu označení produktu, jsou uvedena nepřiliš velkým písmem, mnohdy v rámci rozsáhlejšího textu (u produktu „Bioderma Hydrabio H2O“ jde dokonce o cizojazyčné označení o více slovech). Od průměrného českého spotřebitele podle soudu nelze legitimně očekávat dostatečnou jazykovou vybavenost, která by mu s jistotou umožnila z cizojazyčných informací na obalech rozpoznat, o jaký konkrétní přípravek jde a jaká je jeho funkce. Ani skutečnost, že označení přípravků na obalech v cizím jazyce (anglicky či francouzsky) jsou foneticky podobná svému českému ekvivalentu (např. šampon – shampoo), neznamená, že průměrnému spotřebiteli je funkce kosmetických přípravků zřejmá z obchodní úpravy. Čl. 19 odst. 5 nařízení záměrně přenechává členským státům možnost určit jazyk, ve kterém budou předmětná označení uváděna. Žalobci z § 27 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví plyne povinnost uvádět tato označení v českém jazyce. Nelze tedy tvrdit, že by cizojazyčné uvedení funkce přípravku v nynější věci postačovalo. Ani obaly daných přípravků nejsou natolik příznačné (jako např. u již zmiňované zubní pasty), aby předurčovaly, jaký druh přípravku je v nich obsažen.
30. Neobstojí ani argument žalobce, že s ohledem na vyšší cenu a reputaci značky musí být kupujícímu zřejmé, o jaký produkt se jedná. Jak je uvedeno výše, za průměrného spotřebitele ve smyslu nařízení je třeba považovat jakéhokoli konečného uživatele, nikoliv pouze toho, který značku zná nebo daný produkt za vyšší cenu pořizoval. Touto logikou by bylo možné *ad absurdum* dovodit, že u luxusnějších kosmetických přípravků není třeba údaje o funkci kosmetického přípravku vůbec uvádět, neboť jej pořizují jen osoby lépe informované a poučené v oblasti kosmetiky. Z pohledu právní úpravy je však stěžejní hledisko průměrného spotřebitele (uživatele), neboť i laik v oblasti kosmetiky nepochybně může luxusní výrobky užívat. Je tudíž nutné v souladu s čl. 19 odst. 1 písm. f) nařízení ve spojení s § 27 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví průměrného spotřebitele (uživatele) o funkci kosmetického přípravku náležitě informovat.
31. Soud je ve shodě se správními orgány přesvědčen, že u všech 4 zmiňovaných přípravků nebyla z obchodní úpravy zřejmá jejich funkce, proto byl žalobce povinen uvést na obalu výrobku, do kterého je přípravek naplněn, i na jeho vnějším obalu údaj o funkci předmětných kosmetických přípravků v češtině. Jestliže tedy lze funkci přípravku zjistit z obalu přípravků jen při určité (byť i základní) znalosti cizích jazyků, nelze tvrdit, že byla funkce přípravků zřejmá z jejich obchodní úpravy. Na tom nic nemění ani případná fonetická podobnost různých jazykových verzí udávajících funkci kosmetického přípravku, neboť zákon o ochraně veřejného zdraví vyžaduje uvedení údajů o funkci přípravků v českém jazyce. V důsledku pochybení žalobce tak nebyly dodrženy požadavky na označování kosmetických přípravků, které mají zaručit bezpečné užívání přípravků konečným uživatelem.
32. Soud se dále zabýval tím, zda informaci, co dělat, pokud se produkt (šampon, či vlasová maska) dostane do očí, lze považovat za „zvláštní upozornění“ ve smyslu čl. 19 odst. 1 písm. d) nařízení. Podle žalobce se nejedná o zvláštní upozornění, ale o notorietu, které si je vědom každý průměrný spotřebitel. S tím souvisí otázka, zda byl žalobce povinen tuto informaci

překládat do češtiny. Podle čl. 19 odst. 1 písm. d) nařízení platí: „Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto článku, smí být kosmetický přípravek dodáván na trh, pouze pokud jsou na obalu, do kterého je přípravek naplněn, a na jeho vnějším obalu nesmazatelně, čitelně a viditelně uvedeny tyto údaje: zvláštní upozornění týkající se použití, a alespoň ta upozornění, která jsou uvedena v přílohách III až VI, a veškerá zvláštní upozornění o kosmetických přípravcích pro profesionální použití;“

33. Žalovaný podle soudu správně dovodil, že povinnost uvádět na obal kosmetických přípravků „zvláštní upozornění týkající se použití“ se nevztahuje toliko na upozornění uvedená v přílohách III až VI, nýbrž na jakákoliv zvláštní upozornění, jež je třeba na přípravku uvádět pro naplnění smyslu a účelu nařízení. Informační povinnost u kosmetických přípravků stanovená v čl. 19 nařízení slouží k zajištění jejich bezpečného užívání. Upozornění o nutnosti vypláchnout si oči, dostane-li se do nich šampon nebo maska na vlasy, je zvláštním upozorněním ve smyslu čl. 19 odst. 1 písm. d) nařízení, které je nutno podle § 27 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví uvést na obalu výrobku, do kterého je naplněn, a na jeho vnějším obalu v českém jazyce.
34. Soud nesdílí přesvědčení žalobce, že předmětné upozornění je notoriitou, kterou není třeba na přípravku uvádět. Skutečnost, že zvláštní upozornění o nutnosti vymýt oči, dostane-li se do nich kosmetický přípravek, je uvedeno na posuzovaných přípravcích v jiných jazycích, jakož i na obalech nespočtu dalších kosmetických přípravků obdobného použití, u nichž lze zasažení očí rozumně předpokládat, svědčí o tom, že umístění takového upozornění na kosmetickém přípravku je naprosto standardní a běžné. Jeho smyslem je nepochybně zajištění bezpečného užívání přípravku. Pokud výrobce „zvláštní upozornění“ u kosmetického přípravku uvedl, bylo povinností žalobce zajistit předklad tohoto zvláštního upozornění do češtiny, nehledě na to, že se z jeho pohledu jednalo o věc obecně známou.
35. Seznam žalobcem zmiňovaných hypotetických upozornění, kterými chtěl demonstrovat banalitu potřeby uvádění upozornění o nutnosti vypláchnutí očí, je přinejmenším úsměvný. Je přeci rozdíl mezi upozorněním, co dělat v situaci, pokud se šampon (nebo jiný vlasový produkt) dostane do očí, a upozorněním, že pudink je po ohřátí horký, že štětka na záchod se nemá používat k osobní hygieně, že domácí zvířata se nemají sušit v mikrovlnné troubě, že igelitová taška se nedává dětem na hlavu nebo že do plynové trouby se nestrká hlava malých dětí. Upozornění, že dostane-li se přípravek na vlasy do očí, mají se vypláchnout vodou, je naprosto běžné a obvykle se na podobných kosmetických přípravcích vyskytuje. Šampon či maska na vlasy se při běžném způsobu užívání mohou dostat do očí a je zcela legitimní informovat spotřebitele, co má v takovém případě dělat. Takové upozornění nelze ani s notnou dávkou nadsázky přirovnávat k žalobcem zmiňovaným absurdním upozorněním, které se vůbec nevztahují ke kosmetickým přípravkům a které poukazují buď na zcela očividné skutečnosti zřejmé každé osobě průměrného intelektu (např. že fén na vlasy se nepoužívá během spánku nebo že žehlička se nepoužívá na věci, které máte přímo na sobě) nebo varují před naprosto nepravděpodobnými a nepředpokladatelnými situacemi, jež při běžném užívání daných výrobků normálními lidmi nenastávají (např. že k zastavování motorové pily se nepoužívají genitálie).
36. Žalobci tedy vznikla povinnost uvést na předmětných kosmetických přípravcích údaje o funkci i zvláštní upozornění týkající se jejich použití v českém jazyce. Pokud tak neučinil, porušil povinnost, jež mu byla stanovena nařízením a zákonem o ochraně veřejného zdraví,

50/2024

čímž došlo k naplnění skutkové podstaty výše zmiňovaného přestupku. Námitky nejsou důvodné.

37. Dále se soud zabýval námitkou porušení notifikační povinnosti vyplývající z čl. 13 odst. 3 nařízení, podle kterého „[o]d 11. července 2013 distributor, který dodává na trh v členském státě kosmetický přípravek, jenž byl již uveden na trh v jiném členském státě, a který z vlastního podnětu přeloží jakoukoli část z označení tohoto přípravku za účelem dodržení vnitrostátního práva, předloží Komisi elektronickou cestou tyto informace: a) kategorii kosmetického přípravku, jeho název v členském státě odeslání a jeho název v členském státě, ve kterém je dodáván na trh, umožňující jeho konkrétní identifikaci; b) členský stát, ve kterém je kosmetický přípravek dodáván na trh; c) své jméno a adresu; d) jméno a adresu odpovědné osoby, u které je snadno přístupná informační dokumentace k přípravku.“
38. Žalobce se mylí, že mu ohlašovací povinnost nevznikla z důvodu, že označení v českém jazyce uvedené na přípravcích předložených dne 15. 3. 2021 nejsou doslovným překladem, ale toliko informacemi nad rámec toho, co je uvedeno na obalu. Výklad čl. 13 odst. 3 nařízení zastávaný žalobcem je příliš formalistický, nevychází ze způsobu, jakým je slovo „překlad“ chápáno v běžné mluvě, a jeho aplikace by v praxi ani nedávala smysl. Pojmem „překlad“ ve smyslu výše uvedeného článku nelze rozumět doslovné přeložení označení kosmetického přípravku z jednoho jazyka do jazyka jiného, nýbrž převedení určitého sdělení do jiného jazyka tak, aby byl zachován jeho původní smysl a význam. Výsledný překlad může obsahovat odlišná slovní spojení, neboť původní sdělení nemusí být přeloženo tzv. slovo od slova. V nynějším případě žalobce rozsáhlejší označení „Bodifying shampoo, hair visibly lacking density“ uvedené na přípravku Kérastase Densifique Bain Densité zjednodušeně přeložil jako „šampon na vlasy“. Není přitom sporné, že se o šampon na vlasy jedná. U produktu Kérastase Densifique Masque Densité by doslovný překlad označení přípravku z francouzštiny „zhušťující maska pro hustotu“ zněl kostrbatě, proto žalobce zvolil trefný překlad přípravku „maska na vlasy“. Na obalu produktu Bioderma Hydrabio H2O pak dokonce žalobce uvedl doslovný překlad „micelární voda“, nepřeložil však celé označení „Moisturizing micellar water makeup remover“. Konečně pak na produkt TIGI Bed Head for men Pure Texture, který obsahoval označení „molding paste“ (doslovně přeloženo jako „modelovací pasta“), uvedl překlad „stylingový přípravek na vlasy“, jež dle soudu zajišťuje, že byl do českého jazyka přenesen význam původního označení přípravku. Soud má tedy za to, že všechna výše zmíněná označení, jež žalobce na kosmetické přípravky umístil, lze považovat za překlad ve smyslu čl. 13 odst. 3 nařízení, přestože se nejednalo o doslovné či kompletní přeložení cizojazyčných označení kosmetických přípravků. Ostatně sám čl. 13 odst. 3 nařízení notifikační povinnost váže na přeložení jakékoli části označení kosmetického přípravku.
39. Povinnost distributora uvést do CPNP informace o kosmetickém přípravku přeložené do českého jazyka vyplývající z čl. 13 odst. 3 nařízení vznikne, pokud z vlastního podnětu za účelem dodržení vnitrostátního práva volně přeloží jakoukoli část z označení kosmetického přípravku; není vyžadován doslovný překlad. Soud souhlasí se správními orgány, že žalobce svoji notifikační povinnost nesplnil, čímž spáchal druhý z vytýkaných přestupků. Ani tato námitka není důvodná.
40. Soud pro nadbytečnost neprováděl dokazování listinami připojenými k žalobě. Buďto jsou součástí správního spisu (rozhodnutí žalovaného, resp. údaj o jeho doručení zástupci žalobce, Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

50/2024

rozhodnutí správního orgánu I. stupně), kterým se ve správním soudnictví nedokazuje, nebo jde o listiny prokazující dobré jméno výrobců kosmetických přípravků, případně jejich zaměření v oblasti kosmetiky. Jak bylo vysvětleno výše, prokazování těchto skutečností bylo pro věc irelevantní, neboť soud vycházel z hlediska průměrného spotřebitele (uživatelé), u něhož nelze předpokládat hlubší znalosti o výrobcích zahraniční kosmetiky ani o zaměření dané kosmetické značky.

V. Závěr a náklady řízení

41. Soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Vzhledem k tomu, že v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, soud bez jednání (za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.) zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. ledna 2026

David Raus v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

50/2024

12

62 A

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.